

Eljutni a legidősebbtől a legfiatalabbig

Nyolcvanöten egy kötetben

A könyvhétre jelentette meg a Magyar Napló Az év versei 2004 című antológiáját, mely nyolcvanöt költő munkáit közli.

Udvariasan szerkesztették a Magyar Napló által kiadott költészeti antológiát: Az év versei 2004 című kötetben nem névsor, hanem életkor szerint követik egymást a költők.

Első tehát a sorban az 1911-ben született *Takáts Gyula*, őt *Határ Győző* (1914) követi, s így juthat el az olvasó *Székely Szabolcsig*, aki 1983-ban született Budapesten, és most készül a második kötete. Nyolcvannégy költőtől, és saját magától közöl verset a szerkesztő, *Szentmártoni János*, aki a jelek szerint fontosnak tartotta, hogy egymástól nagyon távoli világok jelenjenek meg ebben a könyvben. Szerepel többek között *Várady Szabolcs*, *Eörsi István*, *Tandori Dezső*, *Nagy Gáspár*, *Marno János*, *Bella István*, *Kukorelly Endre*, *Kiss Benedek*, *Zalán Tibor*, *Szepesi Attila*, elolvasható a Magyar Irodalmi Díjjal kitüntetett *Parti Nagy Lajos* néhány költeménye, s aki politikai szerepvállalása óta ismeri

Döbrentei Kornél nevét, az itt – egy költeménye révén – költészetével is elkezdheti az ismerkedést. *Térey János* és *Vörös István*, *Szabó T. Anna* és *Karafiáth Orsolya* munkáival is találkozhat az olvasó, aztán vannak egészen fiatalok, akik közül néhányan talán kissé modorosan köszörülik meg a torukukat, mielőtt megszólalnának ebben az előkelő társaságban.

De ez nem baj; az olvasó nemcsak a remekművektől képes meghatódni, hanem a nagyapától örökölt nagykabáttól és a hamvasságtól is. Mint ahogyan megrendítő az a gordonkahang, ami évtizedek óta vigyáz finom melankóliájára, szépségére: a hetvennégy esztendő *Csoóri Sándor* hangja: „Kinek hódolhatnék még / titkos mosolylyal / eliramlott éveim után? / Talán az alvó nőknek, / akik szabadon, lazán / feküsznek széles ágyukon. / A combjuk / kilátszik félig a takaró alól, / s lepedőjükön mályvák ragyognak át, / ha jön a hajnal.”

(Magyar Napló, Budapest, 2004.)

B. A.